

Zsakó tanár úr halálára

Submitted by [Dandoy Gabriella](#) on 2024. május 15..

Méltósággal viselt, súlyos betegség után meghalt Zsakó László tanár úr, a Neumann Társaság Tehetséggondozási Szakosztályának elnöke. Évek óta küzdött egészségi problémáival, sok éve nem is tudtunk már személyesen találkozni, de az utolsó pillanatig segített, ahol csak tudott. És nagyon sokban tudott, tudással, bölcsességgel, tapasztalattal és egész rendszerek működtetésével, melyeknek alapítója és kulcsfigurája volt.

Halála felmérhetetlen veszteség, hiszen Zsakó tanár úr egy intézmény volt. Intézmény volt az ELTE Informatikai Karán, ahol tanszékvezetőként egy fantasztikus közösséget kovácsolt össze. Intézmény volt a Neumann Társaságban, ahol 40 éven át szolgálta a versenyszervezés, a tehetséggondozás ügyét. Intézmény volt a magyar közoktatásban is, hiszen országsszerte tartotta a kapcsolatot Magyarország informatikatanáraival – sok-sok esetben korábbi tanítványaival – akik az NJSZT iskolai és megyei versenyeit, szakköreit szervezték, akik az informatikatanári konferenciák résztvevői voltak. És intézmény volt nemzetközi szinten is, hiszen az informatikai diákolimpiai felkészítők is megismerték a nevét – és a minőségérzékét, teherbírását.

Személy szerint is hálás vagyok Neki és nagyon örülök, hogy ismerhettem, bár a halála most óriási veszteség. Mégis az öröm szót kell használnom, hiszen egy olyan ember közelében lehettem, aki jobbra tette a környezetét. Kovács Győző halála után, több mint tíz éve vette át a szekszárdi Neumann Verseny zsűrielnöki posztot, melyet egész a közelmúltig, halálos betegségéig megőrzött. Én minden évben részt vettem a zsűri munkájában, közvetlen közelről figyelhettem azt a gondoskodó, szelíd figyelmet, ahogy követte a diákokat, ahogy értékelte a munkájukat. A gyerekek kreatív bemutatóit nagy nyitottsággal szemlélte, az informatika legszélesebb értelmezését megengedve, a művészet világára is élvezettel rácsodálkozva. A kategóriák utáni értékeléseiben mindig bátorított – és különösen a lány versenyzők jelentkezésének örült a „férfiasnak” hazudott IT-s világban. Maximálisan támogatta a nők egyenjogúságát – az informatikában is.

Zsakó tanár úrhoz közel kerültem az informatikatörténet területén is. 2013-tól odahívott az ELTE Média- és Oktatásinformatika Tanszékére, ahol nekem, a bölcsésznek megengedte, hogy a nagyszerű Szelecsán János tanár úr után átvehessem az informatikatörténet oktatását. Teljes bizalommal, teljes természetességgel támogatott. Ez a bizalom egy óriási nyugalmat adott – a tudat, hogy Zsakó tanár úr figyel, segít, ha kell – de sosem fogja lesöpörni azt, amit szeretnék. Az utóbbi időkben a középiskolai számítógéptörténetével kezdtem el intenzívebben foglalkozni – melynek, különösen a tanárképzésnek Zsakó László egy nagyon fontos háttérembere és kulcsembere volt az 1980-as évek eleje, az ABC-80 számítógépek

iskolai bevezetése óta – és Laci ebben sem hagyott cserben. A múlt év végén rendezett konferenciánkra már otthonról, halálos betegségével küzdve jelentkezett be, de megtartotta az előadását, az általa és kollégái által 1985-ben alapított és azóta is rendületlenül szervezett Nemes Tihamér Versenyről – és az NJSZT versenyrendszeréről.

[A Nemes Tihamér Verseny \(youtube.com\)](#)

A versenyrendszerrel, amely minden elemében és minden szintjén összefonódott Zsakó László munkájával, kedves és segítőkész egyéniségével. Nyugodj békében, Laci – és kérem a kollégáidat, hogy Rád is emlékezve folytassák a munkádat!

[Zsakó László - ITF, NJSZT Informatikatörténeti Fórum](#)

Képes Gábor

Kapcsolódó link(ek)

[A Tehetségek Szolgálatáért életműdíj - 2020.](#)

Címke